

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

LE RELAUTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI,

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம்:—

அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சூல் புரட்டாசிமீ கன எ (3—10—35)

NO. 45.

தாழுமானவர்.

பாரோடெந்னீராதி யொன்றூடோன்றுகவே பற்றில்லயமாகுபோட்டு
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம் பரத்திடினதற்குமிடே
நீரிலுறைவன்டாய்த் துவண்டுசெவயோகநிலை நிற்பீர்விகற்பமாக
நெடியமுகிலேழூம் பரந்துவருஷ்கிலோ நிலவுமதிமண்டலமடே
ஊரெனவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்லிடை யூர்தியருளாலுவைவீர்
உலகங்கள்கீழ்மேல் தாகப்பெருங்காற் றலாவினற்றிரணையினான்
மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது மேதக்கசித்தியெனிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

செத்தவரெழுவா ரென்று ஊது சங்கே?

வறுமைக் கவலை ஒழியும் வழி

மனக்கிலேசத்திற்குத் தக்க மருந்து

இறந்தவர் பிழைக்கும் மாயம்

180 ಪುರ್ ಸಾಕಂತ ತಯಾರ್

“ செத்தவரெழுவாரென்றாது சங்கே”, எனச் சங்கநாதஞ் செய்தார்கள் ஸ்ரீராமலிங்க கவாமிகள். அதன் உண்மையான தத்துவம் அனுபவ சாத்திப்பாகி விட்டது.

வறுமைப் பினி தாங்காது தற்
கொலை செய்துகொள்ள விரும்புவோ
ருக்கும், பட்டினிப் பினிதாளாது பரி
தவிப்போருக்கும் ஒரு சாந்தி மார்க்கம்
உதயமாகி யிருக்கின்றது. சிறை வாசிக
களின் பொருட்டுச் செலவாகும்
பெருந் தொகைகளை மீத்து வைக்க
எற்ற சந்தர்ப்பம் சர்க்காருக்கு ஏற்
பட்டிருக்கின்றது.

குளிர்ச்சி மருந்து.

மேற்கூறிய தொல்லைகளினின்று
விடுபட ஒரு தக்க மருங்கை அமெரிக்
காவிலுள்ள ஹாலிட் விஞ்ஞானி
கண்டு பிடித்திருக்கிறார். அவர் பெயர்
டாக்டர் ரால்ப் ஸ்டேண்வி வில்யா.
இவர் கண்டு பிடித்திருக்கும் மருங்கு
மிகச் சுலபமானது. மேற்கூறியவர்களை
குளிரச் செய்து விடுதல் கூடுமென்றும்
தேவையான போது அக்குளிர்ச்சி
யினின்று அவர்களை நிக்கி மீண்டும்
உயிர்ப்பித்துவிடலாமென்றும் அவர்
பிரகடனம் செய்திருக்கின்றார்.

ଆରାୟକ୍ଷମ ମୁଦ୍ରା.

மக்களுக்கு முதாதையர் சூரங்கினம்
என்னும் டார்வின் கொள்கையைப்
பின்பற்றித் தான் டாக்டர் வில்லார்ட்
தன் ஆராய்ச்சியை ஆரம்பித்திருப்பது

தாகத் தெரிகின்றது. ஒரு குரங்கை நடவரை முகரச் செப்து அதன் நரம்பில் சோடியம் ணைட்ரேட் என்னும் மருந்தை ஊசியினால் ஏற்றி அதன் இரத்தம் உறைந்துவிடாதபடி தடுத்துவிட்டார். அது இறந்துபோன்றதன டாக்டர்கள் கூறிய பிறகு அதை ஒரு பனிக்கட்டிப் பெட்டியில் போட்டு மூடிவிட்டார். 5 தினங்கள் கழிந்தன. அக் குரங்கை அவர் எடுத்தார். மீண்டும் அதற்கு சில ஊசி மருந்துகளைக் குத்தி உயிர்ப் பித்தார்.

180 பேர் தயார்.

இதே முறையை யொட்டி மனிதர் களையும் உயிர்ப்பிக்கலாமென்றும். அவர் உண்மையாகவே நம்புகிறார். இதைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார். உடனே 180 மனுக்கள் வந்தன. தமிழை ஷ்டி பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த மாறு அம்மனுக்களில் அம் மனுதார கள் கோரியிருந்தனர்.

പീഡനക്കു ലുറുവർ തേവെ

மேற்கூறிய மனுதார்களில் ஸ்டெபெ
ஞ்சிம்கோவிச் என்பவர் மனுவை அங்
கீரித்துக்கொண்டார். ஸ்டெபென்
சினிமாக்கக்கூட்டு நாடகங்கள் எழுதுவிட
தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர். இவர்
ஓரு ருஷ்யர். இவர் தன் மனுவில்
குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:-

ஒருவருக்கு மரணம் எப்படி சம்
பயிக்கின்ற தென் உணர் நான் விரு
மடுகிறேன். அந்த நிலையினின் அ

மீண்ட பிறகு எனது உணர்ச்சிகளையான பிறருக்கு எடுத்துக்கூற விலைக்கிண்ணறேன். உயிர் ஓர் பிரமாதமானதன்று, மக்களின் நிலைபைப் பாற்ற நான் ஏதாவது செய்ய விரும்புகிண்றேன்.

இந்த பரீக்ஷையில் திரு ஸ்வீபேன் ஸாக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேருமா வை அதனால் டாக்டர் வில்லர்ட் பாதிக்கப்படாதபடி ஒரு ஒப்பந்தத் தை வகுக்கில்கள் எழுதிமுடித்தனர்.

ପ୍ରଯାଣୀ କଳୀ

இந்தப் பரீஸ்காலில், தான் வெற்ற பெறக்கூடுமென டாக்டர் வில்வர்ட் னிச்சயமாக நம்புகிறோம். இது வெற்ற யுற்றுவல்

(1) நெடுநாள் தண்டனை யடைந்த கைத்திகளைக் குவிரச்செய்து அவர்கள் கிறைவாசக்காலம் முடிந்ததும், மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கலாம்.

(2) வேலையில்லாதவர்களுக்கு நம் காலம் வரும் வரை சூனிரவைத்து விடலாம்.

(3) பல நூற்றுண்டுகளுக்குப் பிறகு உயிர் பெற விரும்புகின்றவர்களைக் குளிர்ச்செய்துவிடலாம்.

(4). பெரும் மனக்கிலேசத்தினால் தற்கோலை செய்துகொள்ள விரும்ப கிறவர்களைக் குளிரச் செய்து அவசன் கிலேசத்தையும் போக்கவிடலாம்

கிரும் நோய்கள்.

மற்றும் எலும்புருக்கி நோய் பிளவை, கிரந்தி முதலிய நோய்களையும்

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சுலு புரட்டாசிமீ கள வ (3—10—35)

NO. 45.

தேவாரம்.

பெண்டுசேய்தபழவினையின்பயன்
கண்ணுக்கண்ணுக்களித்திகாணேஞ்சமே
வண்ணுலாமலாச்சேஞ்சடையேகம்பன்
தோண்டனுயத்திரியாய்துயர்தீரவே.

ஒங்கிளாருநயங்துதியார்தோழ
ஶவிச்சையாலுமைநங்கைவழிபடக்
கோச்சையார்துறுகார்சேற்றிம்போழில்
கச்சியேகம்பமேகைதோழுமினே.

ஊனிலாவியியங்கியுலகேலாம்
தானுலாவியதன்மையராகிலும்
வானுலாவியபாணிபிறங்கவேங்
கானிலாவேர்கச்சியேகம்பரே.

இமையாமுக்கண்ணரென்னெஞ்சத்
தமையாரும்மறிவேண்ணெஞ்தகைமை
இமையோரேத்தவிருத்தவனேகம்பன்
நமையாரும்மவணத்தோழுமின்களே.

மருந்துஞேநேற்கற்றமுக்களும்
போருந்தின்றேஙக்காயவேம்புணியன்
கருந்தடங்கண்ணினாருமைகைதோழ
இருந்தவன் கச்சியேகம்பத்தேந்ததயே.
போருளிஞேநேற்கற்றமும்பற்றிலர்க்
கருநூன்மைத்தாயவரும்போருள்
சுருள்கோள்சேஞ்சடையான்கச்சியே
இருள்கேடச்சேன்றுகைதோழுதேத்
துமே.

முக்குவாய்சேவிகண்ணைடலாகிவங்
தாக்குமைவர்தமாப்பையவிழ்த்தருள்
நோக்குவானமைநோய்வினைவாராமே
காக்குநாயகன்கச்சியேகம்பனே.

பண்ணிலோசைபழத்தினிலின்சவை
பேண்ணேநூடாணன்றபேசற்கரிய
வன்
வண்ணமில்லிவடிவுவேறுயவன்
கண்ணிலுண்மணிக்கச்சியேகம்புனே.

திருவினுயகன்சேம்மலர்மேலயன்
வெருவாண்டவிளாங்கோளிச்சோதியான்
ஒருவனுயணர்வாயுணர்வல்லதோர்
கருவுனுயகன்கச்சியேகம்பனே.

தனிப்பிரதி அண 1

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI.

Tamil Pandit

Jaffna.

CEYLON.

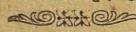
73355

வ
திருவருள்துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதீரிய
நாலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை
யுவ சூல புரட்டாசி மூ 17 ல

சற்றத்திற்கழு சூழ விருத்தல்.

வையார் அருளிய
“கொன்றை வேந்
தன்” என்னும்
வேத சூத் திரக்

கொத்துள் ஒன்றுகி மிளிரும் இவ்
அமுத வாக்கியம் உலகியலோடு உண்
மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது.
உண்மை நிலையாகிய பாரமார்த்திகத்
துக்கு ஒப்பிய பொருள் அரிய பெரிய
மறையாகி அமைந்துள்ளது. இவ் இரு
வகை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒரு
கிறது கூறப்படும்.

சற்றத்திற்கு அழகு சூழ இருத்தல்—
உறவினர் எனப்படுவோருக்கு அழகா
வது சமீபத்தில் நெருங்கி இருத்தலா
கும் என உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு
பொருள் கூறப்படுகின்றது. சற்று +
அம் = சற்றம் — சூழந்திருப்பது —
நெருங்கி இருப்பது — சமீபத்திருப்
பது எனப் பொருள்படும். தம்முள்
நன்மை தின்மை நடக்கும் காலங்களில்
சூழந்திருந்து—சமீபத்திருந்து அவற்
றில் சடிப்பட்டு ஒருவருக்கெ காருவர்
உதவி புரிபவராய் உண்டாடிக் கொண்
டாடி வதியும் இயல்புடையார் உலகிய
வில் சற்றம் என விதந்து கூறப்படுவர்.
உறவு நண்பு என்பனவும் வாய்மையில்
இப் பொருள்னவே ஆம். எனினும்
உறவு சற்றம் என்பன உதிரத் தொடர்
புடையோர்க்கே உலக சம்பிரதாயமாக
வழங்கப்படுகின்றன. மேலே கூறிய
வாறு சூழந்திருத்தல் வாய்மையில் கை
கூடப் பெறுங்கால் உறவினர் நண்பர்
அயலவர் என்போர் யாவரும் சற்றம்
எனப்படுத்தற்கு உரியவராவர். இப்
பெற்றி அமையப் பெறுதார் உதிரத்
தொடர்புடையராயினும் சற்றம் எனப்
படுத்தற்கு வாய்மையில் உரியராகார்
என்க. எவ்வாற்றினும் வினைவசத்தால்
நம்மோடு தொடர்புடையதே சற்றம்
எனப்படுவது. முன்னெப் பிறவிகளில்
நம்மோடு தொடர்புடையவராய் —
கடப்பாடுடையவராய் இருந்தோரும்
இப் பிறவியில் உதிரத் தொடர்பு இன்
றியும் நமக்குச் சற்றமாகி அமைவர்.
ஆதலால் உதிரத் தொடர்பு ஒன்று
பற்றியதே சற்றம் என்பது உறவு என்
பது நியதமாகாது என்க. முன்னெப்
பிறவிகளில் நமக்குப் பகைவராயினு
ரும் அப் பக்கமைபற்றிய வினைப்
பயனை ஊட்டும்படி இப் பிறவியில்
நமக்கு உதிரத் தொடர்புடையராயும்
பிறவாறும் அமைவர். விதி எனப்படும்
வினைப் பயனும் நம்மைச் சூழந்திருப்
போர் வாயிலாகவே — சற்றம் வாயிலாகவே நம்மை அடைவதாகும். இது
பற்றியே சற்றம் யாவும் வினை ரூபங்கள் எனப்பட்டன. நமது வினை ரூபமே

நம்மைச் சூழவது. தன்னிலையே முன்
னிலை. இது பற்றியே,

திருவாசகம்.

தாமே தமக்கூச் சுப்பழுப் தாமே தமக்கு
[விதிவகையும்]
யாம்சர் எமதார் பாசமார் என்ன மரியுப்;
[இலவேபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரோடு
[மவன்றன்குறிப்பேகுறிக்கொண்டு
போமாறமைமின்பொய்சீகிப்புமக்கனைன்
வான்பொன்னடிக்கே.
(ஷ யாத்திரைப்பத்து செ. 3.)

என ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளா
கிய நமக்கு வற்புறுத்தியருளியது மனி
வாசக சிவம். ஆதலால் இவ் வினை
ரூபங்களில் விருப்பும் வெறுப்பும்
இன்றி தீவற்றின் இப்புப் கண்டு —
நிறை கண்டு ஏற்ற ஏற்றவாறு உலகிய
உக்கு ஒப்ப ஒழுகி அமைவதே சற்றத்
திற்கு — சற்றமாகி அமைந்த நமக்கு
“சூழிருத்தல்” என்னும் அழுகு
என்க. சற்றத்தை நிறை கண்டு தழுவி
உபரதி பெறும் நெறியும் இதுவே ஆம்.
உபரதி பெறுதலே “சூழ இருத்தல்”
ஆல் ஆம் பயன் என்க. இவ்வாறு ஒழு
குதலின்றிச் சற்றத்தவர்பால் அபி
மானங் கொண்டு நிறை கடந்து ஒழுது
வதும், அவரை அறவே வெறுத்து ஒரு
பால் ஒதுங்குவதும் உபரதி பெற்று
உய்யும் திறன் ஆகா என்க.

“சற்றத்திற்கு அழுகு சூழ இருத்தல்” என்னும் மந்திரத்துக்கு உலகிய
லுக்கு ஒப்பியவாற்றால் பின் வருமாற்
பொருள் கூறினும் அமையும். அஃதா
வது :— ஒருவன் தனது சற்றத்திற்குச் செய்யும் சிறப்பாவது அச்சற்றம்
தன்னைச் சூழந்திருக்கும்படி—தனக்கு
வசியமாகும்படி ஆவன செய்து தான்
நடு நாயகமாக வீற்றிருந்து வாழ்தல்
என்பது. அழுகு என்பது சண்டுச்
சிறப்பு என்னும் பொருட்டு. சற்றத்
திற்கு அழுகு என்புழிக் குல் உருபு
உபகாரப் பொருட்டாய் நின்றது;
கரும்பிற்கு வேவி என்புழிப் போல்.

இவ்வாறு உபகாரியாய்ச் சுற்றத்தால்
சுற்றப்பட ஒழுகுதலே செல்வம் பெற்
றதனால் ஆய பயன் என்ப.

குறள்.

சுற்றத்தால் சுற்றப் படவொழுகல் செல்
[வந்தான்]

பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(ண் 53-ம் அதி. சுற்றந்தழால் செ. 4.)

என்பது தேவர் திருவாக்கு.

பணம் என்னும் செல்வம் பெற்றத
னால் உலக வாழ்வில் ஒருவன் அடைந்த
பேரூனது, தனக்குச் சுற்றம் என
அமைந்தோர் தன்னிச் சூழ்ந்து
தனக்கு உரியராய் ஒழுகும்படி, சாமம்
தானம் என்பனவற்றால் தான் அவர்க்கு
ஆவன புரிந்து ஒழுகுதலேயாம் என்
பது இதன் பொருளாகும். [சாமம்—
இன் சொல். தானம்—கொடை.]

நறுந்தொகை.

“தெல்வர்க் கழுகு செழுங்கிளை தாங்கல்”

என்னும் நீதி வாக்கும் எண்டு நோக்
கற்பாலது.

உலகோர் பலர் பொருளை முயன்று
ஈடிச் சுற்றத்தார்க்கும் ஈந்து அவ
ரைத் தமக்கு வசப்படுத்தித் தாம்
அவர்க்கு நடு நாயகமாய் வீற்றிருந்து
அச் சுற்றத்தைத் தம் எண்ணப்படியே
நடாத்திக் கோலோச்சுவர்—கோலோச்
சம்படி பகிரதப் பிரயத்தனம் பண்ணு
வர். பொதுவாக சுற்றத்தவர் யாவ
ரிடத்தும் விசேடமாக அவருட் சில
ரிடத்தும் மிக்க அபிமானமுடைய
ராய் அவர் குற்றங்களையும் பொருட்
படுத்தாது பிறர் அவரைக் குறை கூற
வும் இடந்தராது அவரை ஓம்புதலில்
கண்ணும் கருத்துமாய் வதிவர். உல
கீய அங்கு ஏற்ற செல்வமுடையவர்
சுற்றத்தோடு கலந்து — அளவளவில்
வாழ்வதே அச் செல்வம் புறத்துக் கறி
யாது பயன்படுதற்கு ஏதுவாகும்
என்ப.

குறள்.

அளவளவில் வில்லாதான் வாழ்க்கை குள
[வளாக்
கோடின்றி நீர்க்கிறைங் தற்று.

(ண் ஷ செ. 3.)

சுற்றத்தோடு கலந்து ஆவன
செய்து ஒழுகாதவன் வாழ்க்கையா
னது குளப்பரப்பானது நீர் புறத்துப்
போகாதவாறு தடுக்கும் வரம்புக்கட்டு
இல்லாத வழி, அதன்கண் நீர் கிறைங்
தது போலாகும் என்பது இதன் பொ
ருளாகும். வரம்புக்கட்டு இல்லாத
குளத்து நீர் புறத்துக் கழிதல் போல,
சுற்றத்தவரோடு கலத்தல் இல்லா
தவன் செல்வம் தாங்குவார் இன்றிக்
கொண்னே கழியும் என்பது கருத்து.

குறள்.

எதிலா ராரத் தமர் பசிப்பர் பேதை
பெருஞ் செல்வ முற்றக் கடை.

(ண் 84-ம் அதி. பேதைமை செ. 7)

என்பதும் மேலே கூறிய பொருளை
வலியுறுத்துதல் காண்க. [ஏதிலார் —
பொருளுக்கு உரியராகாத பிறர். ஆர்
தல் — நிறைதல் — உண்ணுதல்.
தமர் — சுற்றத்தார். பேதை — அறி
விலான். உற்றக்கடை — அடைந்த
போது] போலியான சுற்றத்தை ஒம்
புதல் உலகியலுக்கு இன்றியமையா
ததே ஆம். இவ்வாற்றால்,

“சுற்றத்திற்கழுகு குழி இருத்தல்”.

என்னும் அமுதவாக்கின் உலகீய
அங்கு ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு
கூறப்பட்டது. தொடர்பு நீங்குதலா
கியபற்றுக்கள் அற்ற இடத்தும் பழை
மை பாராட்டிக் கொண்டாட முற்
பட்டு நிற்கும் சுற்றத்தார் பண்பும் பய
னும் யாவரும் நன்று அறிந்தனவே ஆத
லால் அவற்றை மேலும் விரித்தல்
மிகையாகும். மேல் இச் சூத்திரம் உண்
மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒரு
கிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்
படும்.

போலியான சுற்றம் எனப்படுவன
யாவும் நன்மை தீமை நிகழுக் காலங்
களில் — ஆபத்துக் காலத்தில் தமக்கு
உரியராக வேண்டும் என்றே — தமது
போலியான சாதிப் பெருமைக்குப் பங்கம்
வரக்கூடாது என்னும் அபிமானம்
பற்றியே அச் சுற்றத்தைத் தழுவத
வில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றனர் உலகோர் பலர். உலகியலில் சுற்றம் தழுவதல் — உண்டாட்டுக் கொண்டாட்டம் என்பன யாவும் சுயநலம் கருதியே ஒருவகை விபாபாரமேயன்றிக் கருணை பற்றிய செயல் என்பது வெறும் வார்த்தையே ஆகும். சுற்றம் எனப்படுவோர் தமக்கு வசியமாகா விட்டால் — தமது நலம் கருதியே — தமது எண்ணப்படிபே ஒழுகாவிட்டால் அச் சுற்றத்தாருக்கு உதவி புரிதல்—உண்டாட்டுக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் உலகோர் பலர் நிறுத்தி விடுவர். பகையும் பூசலும் சர்ச்சைகளும் கொண்டாட்டம் காரணமாகச் சண்டைகளும் பெரும்பாலும் உளவாகும். இது காரணமாக உளவாகும் இன்னல்கள் இடையூறுகள் துன்பங்கள் அளவிட முடியாதனவாகும். சுற்றத் தொடர்பு பற்றிய நன்மை தீமைகள் எல்லாம் கர்மத் தொடர்பு பற்றியனவே — பாசத் தொடர்பு பற்றியனவே ஆம். உலகத்திலே உறவினர் எனவும் சுற்றத்தார் எனவும் தழுவிநிற்பவர் எல்லாம் மன், பெண், பொன் என்னும் மூவகைத் தொடர்பு பற்றியவரேன்றி இயல்பாகவே மனம் ஒருப்பட்டுக் கருணை பற்றி நிற்புவரல்லர் என்பது உலக நிகழ்ச்சிகளால் வெள்விடை ஆம். ஆதலால் சுற்றம் காரணமான அபிமானச் சேயல் எல்லாம் அவ நெறிக்கே ஆளாக்கும் என்பது ஒருதலை.

சிவானந்தபோதம்.

பேண்ணலும்போன்னலும்பூமியரலும்
பெருக்கவேழிச்சௌகோண்டொன்றே
[டோன்று
தின்னைவறவாடிச்செத்தாரல்லால்
சேர்ந்துமனயோன்றுகிச்சியந்தீட்டரோ

கண்ணுலேபார்த்துசீகங்கண்டாயே
கவலைக்கோளாகிக்கருத்திழந்து
புண்ணைக்பிப்பிறப்பிந்புகுஞ்சிட்டாய்வீ
ழுமலர்த்தாள்துணையென்றுபகுத்வாய்
[நெஞ்சே.

மண், பொன், பெண் என்னும் தொடர்பு நீங்குங்கால் சுற்றம் எனப்பட்ட டோர் சூழ்ந்து நில்லாது ஒரு பால் ஒதுங்கி நிற்றல் கண் கூடு. உறவினர் முதலிய தொடர்புடையோரை யாம் ஓம்பாவிடின் அவர்கள் கெதி யின்றி வருந்துவார்கள் என அவதியற்று அழிவதும் நமது பாசத் தொடர்பேயன்றி வேற்றல். அவரவர் வினைவழியே அவ்வாய் வினைப்போகங்களை வினைவடிவாய் நிற்கும் தெய்வம் ஊட்டாது விடுதல் இல்லை. கருவில் அமைந்த வினைப்போகம் அதுபவமாய் வந்து கழிதல் ஒரு தலை. ஆதலால் சுற்றம் என்பவர் பால் யாம் கவலை யுறுவது எமது மனப்பான் மைற்றிய செயலேயன்றி வேற்றன். இவ்வண்மையை அறியாது வருந்து வோர் சட்டியில் இறந்து விட்டால் ஆவது என்னை? இவர் கவலைப்பாடு என் செய்யுட?

சிவானந்தபோதம்.

அவரெல்லாமிருக்குஇப்போதுள்ளையமன்
அழைத்துவிடிலியாதுசேய்வர்யழகு
[நெஞ்சே

இவரெல்லாம்பிழைக்கும்வகைதிரும்பி
[வந்தே

எதுவாய்முடிப்பதுண்டோஎன்னிப்பாரு
தவறிந்கடம்விட்டுப்போகும்போது

தாங்கடமாண்டாரோபிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குசிவன்றுணையென்றெண்ணை
[டாமல்

ஜயத்தாலிப்படிநீஅலைவுந்ரூயே.

ஓளவையார்.

கருப்பைக்குள்முட்டைக்கும்கல்வினுட்
[டேரைக்கும்

விருப்புற்றமுதனிக்குமெய்யன்—உருப்
[பேற்றல்

ஊட்டிவளர்க்கானேஒக்கூவாய்அன்னுய்
[கேள்

வாட்டமுனக்கேன்மகிழ்.

என்னும் ஆன்றேர் வாக்கும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இதனை ஓளவையார் அருளியது என்பர். இவ்வாற்றுல் உலகியலாகிய சுற்றம் என்பது பாசத் தொடர்பாகியநமதுமனப்பான்மையே என்பதும் அதன்பால் பற்று வைத்து அபிமானம் கொண்டு அவதியிருது — விருப்பும் வெறுப்பும் இன்றி நிறையோடு ஒழுகி உபரதி பெறுதலே உய்யும் திறன் என்பதும் நன்று புலப்படுதல் கண்டு கொள்க. சுயநலம் கருதிச் சூழும் போலிச் சுற்றம் அங்கலத்துக்குப் பங்கம் வந்துமிப் பிரிந்துவிடும். அன்றியும் அது துண்பம் தருவதும் நிலையற்றதும் ஆம். ஆதலால் உலகியலாய் அமைந்த போலிச் சுற்றத்தில் உதாசினமாய் ஒழுகி வாய்மையான சுற்றத்தைக் கண்டு அதனால் சூழப்பட்டு உய்தி பெறுதலே சிறந்த அறத்தாறு என்க. இஃதன்றி வேறு தடம்புகுந்து உய்தி பெறுதல் முயற்கொம்பே ஆகும். நமது சரீரமே — பொறி புலன்களே — தத்துவக் கூட்டமே உரிய சாதகங்களால் அழகுபெற்று — விமல மடைந்து நம்மைச் சூழுந்து பிரியாது இருப்பன ஆகும். இவ்வாறு விமல மடைந்து சூழ இருத்தலே — தம்மோடு அந்தியோன்னிய சம்பந்தமுடைய உணர்ச்சி வடிவாகிய உயிருக்கு இடமாகி அதனைப் பிரியாது இருப்பதே வாய்மையான சுற்றத்துக்கு அழகு என்க.

“சுற்றத்திற் கழகு சூழ இருத்தல்”

என்னும் அமுத வாக்கின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே ஆம். தன்னிலைச் சுற்றமும் வினை ரூபமே ஆம். இச் சுற்றம் குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் சுத்தமடைதலே அழகுபெறுதலாகும். தேகை சீவ சொரூபம் இருவினை சொரூபமேயாம். தன்னிலையாகிய இவ்வினை சொரூபம் மாற்றமடையவே முன்னிலையும் மாற்றமடையும். இதனால் சீவத்துவம் சிவத்துவமாகும். வினைரூபமே சுற்றம் என்பதும் அது மாற்றமடைதலே உய்யுங் திறன் என்பதும் பின்வரும் திருவாக்குக்களாலும் நன்று புலப்படும்.

திருவாசகம்.

கயன்மாண்டகண்ணிதன்பங்களெனைக் [கலந்தாண்டலுமே அயன்மாண்டருவினைச்சுற்றமாண்டவனி [மின்மேல் மயன்மாண்டுமற்றுள்ளவாசகமாண்டென் [நுடை செயன்மாண்டவாபாடித்தென்னேண் கொட்டாமோ.

(இது திருத்தென்னேணம் செ. 11.)

“வினைச் சுற்றம் மாண்டு” என்பது வினை ரூபமாகிய பொறி புலன்கள் கெட்டுத் திரிதலை உணர்த்தி நின்றது. என்னுடைய செயல்—சீவச் செயல்.]

திருவாசகம்.

“தாமேதமக்குச் சுற்றமும்தாமேதமக்கு [விதிவகையும்”

என்பதும் வினை ரூபமாகிய சரீரமே — பொறி புலன்களே சுற்றம் என்பதனை நன்று விலியறுத்துகின்றது.

கல்லாடம்.

“ஐம்புலக்கேளிநீய்ச்சுருவாய்ப்புக்கென”

(மெலிவு கண்டு செவிலி கூறல் என்னும் துறை) என்பதும் பொறி புலன்களைச் சுற்றம் எனக் கூறியது காண்க.

இம் மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் பின்வருமாறுகூறப்பட்டு அமையும். அஃதாவது :— முத்தி நெறிக் கெனச் சமைந்தான் ஒருவன் தனது சரீரமாய் அமைந்த பொறி புலன் முதலிய சுற்றத்துக்குச் செய்யும் அழகாவது அவை தன்னை செய்யுப் பட்டுத் தனக்கு இடமாகித் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும்படி உரிய சாதகங்களால் திருக்கும்படி உரிய சாதகங்களால் அவற்றை விமலமாக்கி — அமலமாக்கி தெரித்து நித்தியத்துவம் பெறுதலே ஆம் என்பது. உடலும் உயிரும் இடமும் பொருளுமாய் அருள் வடிவான சத்தியும் சிவமுமாய் நித்தியத்துவம் சத்தியும் சிவமுமாய் நித்தியத்துவம்

பெறும் என்னும் வேத உண்மை இதுவே ஆம். சித்தாகிய உயிர் அமல் மடைந்து சிவமாகும்போது அதனேடு அங்கியோங்கிய சம்பந்தமுடையதாய் அதனைப் பிரியாத சத்தாகிய உடலமும் அருள் வடிவான சத்தியாய்ச் சிவாங்கமாதலே இயற்கை முறை ஆகும். பின் வரும் பிரபல சுருதியும் தத்துவக் கூட்டுறவினாய நமது சரீரமே அமலமடைந்து அருள் வடிவாய் — வாய்மையான சுற்றமாய் முத்தி முதலாகும் — வீடாகும் என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

சித்தர் சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர் சத்தமுன் சத்த முடிபுந்தம் முட்கொண் [டோர்

நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர முத்தர் தமழ்த்தி முதல்முப்பத் தாஸே.

(ஷ 1-ம் தந். உபதேசம் செ. 13.)

“தம் முத்தி முதல் முப்பத்தாறே” என்பது முப்பத்தாறு தத்துவக் கூட்டுறவினாய சரீரமே மாற்றமடைந்து — அமல் மடைந்து அருள் வடிவாய் வீடாகும் என்பதனை உணர்த்தி நின்றது. முதல் இடம் வீடு என்பன ஒன்றே. உடல் விமல மடையாது பின் வியல் அடையுமாயின் தத்துவக் கூட்டுமாகிய சுற்றம் சூழ இருக்கப் பெறுதல் அமையாது பிரிந்துவிடும். அதனால் பிறவி நெறியே உளதாகும். இவ்வண்மையேயே உணர்த்த எழுந்தது பின் வரும் திருவாக்கு என அறிதல் வேண்டும்.

திருமந்திரம்.

முப்பது முப்பது முப்பத் தறவரும் செப்ப மதிஞ்ணடக் கேள்விலுள் வாழ்பவர் செப்ப மதிஞ்ணடக் கோயில் சிதைந்தபின் ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டெடுத் தாரே.

(ஷ யாக்கை நிலையாமை செ. 12.)

நமது சரிரமாகிய கோவிலுள் வாழும் இவரே நமக்கு உரியராய் நம்மை

சூழும் சுற்றமாவர். இவ்வண்மை இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக வெளி வந்தகட்டுரைகள் பலவற்றால் நன்று விளக்கி நிறுவப்பட்டதாதலின் ஈண்டும் விரித்தல் மிகையாகும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக.

உலகியலுக்கு ஏற்ற பணம் என்னும் செல்வம் உடையார் அதனால் சுற்றத்தவரை ஓம்பி அவரால் சூழப் பட்டுத் தாம் நடு நாயகமாய் வீற்றிருத்தல் போலவே, செல்வத்துட் செல்வமாகிய அருட் செல்வம் பெற்ற மெய்யடியாரும் அதனால் பொறி புலன்களாகிய சுற்றத்தோடு கலந்து பெறவேண்டிய நிறையை அடைய வேண்டும். அஞ்ஞான்று அச் சுற்றமாகிய அவயவம் — உறுப்பு — பொறி புலன் என்னும் தத்துவக் கூட்டங்கள் — சரீரம் அவ் அருளால் பயன்டைந்து அருண் மயமாகி அவனைப் பிரியாது — சிவமாந்தன்மை எய்திய சிவைனைப் பிரியாது சூழதலால் — இடமாதலால் நித்தியத்துவம் அடையும். இவ்வாறு அன்போடு — பொறி புலன் முதலிப் சுற்றத்தோடு அளவளாவுதல் — நிறைபெறுதல் கைகூடாத இடத்து உடல் அமல் மடைந்து முத்தி முதலாதல் முடியாத காரியம். ஞானகாச வடிவாகிய — ஆதி அருளாகிய அகரம் தூலசத்தியாகிய இகரத்தோடு சேர்ந்து ஜீன மலராது — சைவம் திகழுது என்க. சகர மெய் இகரத்தைத் தழுவாது வியாபகத்துக்கு ஆதியாகிய அகரத்தைத் தழுவதலால் அவ் அருட் செல்வம் புறத்துக் கழியும். இதனால் சவ நெறியே — மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க.

குறள்.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படஞ்சூகல் செல்வங் [தான்

பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(ஷ 83 ம் தந். சுற்றந்தழால் செ. 4.)

என்னும் தேவர் வாக்கு உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நிற்றல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

..... அவயவங் சுலைதநு
கோற்றேன் கோண்டு சேய்தனன்

அந்பேநுந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில் ஒருத்தரும் வழானமை ஒடுக்கினன்

என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற் கருளை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு ப்ராவமு தாக்கினன்

(ஷ திருவண்டப்பகுதி)

என்பன காண்க.

“செல்வர்க் கழகு சேழுங் கீளை தாங்கல்”

என்பதும் இவ்வாறே உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது. உலகியலில் சுற்றத்தோடு அளவளாவி ஒழுகாதவன் செல்வ வாழ்க்கை பயனுடையதாகாது. அவன் செலவம் தாங்குவாரின்மையால் புறத்துக் கழியும். இது போலவே “என்பரமல்லா இன் அருள்” (திருவாசகம்) எனப் பட்ட ஆதி அருளை ஒருவன் பெற்றுழி அவ் அருளானது உடலகத்துள்ள அன்போடு — பொறி புலன்களாகிய சுற்றத்தோடு கலந்து பெறவேண்டிய நிறையை அடைய வேண்டும். அஞ்ஞான்று அச் சுற்றமாகிய அவயவம் — உறுப்பு — பொறி புலன் என்னும் தத்துவக் கூட்டங்கள் — சரீரம் அவ் அருளால் பயன்டைந்து அருண் மயமாகி அவனைப் பிரியாது — சிவமாந்தன்மை எய்திய சிவைனைப் பிரியாது சூழதலால் — இடமாதலால் நித்தியத்துவம் அடையும். இவ்வாறு அன்போடு — பொறி புலன் முதலிப் சுற்றத்தோடு அளவளாவுதல் — நிறைபெறுதல் கைகூடாத இடத்து உடல் அமல் மடைந்து முத்தி முதலாதல் முடியாத காரியம். ஞானகாச வடிவாகிய — ஆதி அருளாகிய அகரம் தூலசத்தியாகிய இகரத்தோடு சேர்ந்து ஜீன மலராது — சைவம் திகழுது என்க. சகர மெய் இகரத்தைத் தழுவாது வியாபகத்துக்கு ஆதியாகிய அகரத்தைத் தழுவதலால் அவ் அருட் செல்வம் புறத்துக் கழியும். இதனால் சவ நெறியே — மரணமே — பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க.

குறள்.

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குள் [வளாக் கோடின்றின் நிறைந் தற்று.

என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே ஆம். [அளவளாவுதல் — பொறி புலன்களை நிறை தழுவி நிற்கும்படி செய்தல்.]

கொன்றை வேந்தன்.

‘குற்றம்பார்க்கிற்கூற்றம் இல்லை’:

என்றனள் ஓளாவை. உலகில் அறி வுடையோர் என்பவர் சுற்றும் என்னும் உறவினர்பால் குற்றங்களையே — குறை களையே கண்டு அவரைப் புறக்கணி யாது சுய நலம் கருதி ஆவன செய்து அவரை வசியப்படுத்தி நன்மை தீமை களில் — சுபா சுப கருமங்களில் தம் மைச் சூழ்ந்து இருக்கும்படி செய்து கொள்ளவர். இவ்வாறே உண்மை நிலையில் அம் நமக்கு வாய்மையில் சுற்றும் என அமைந்த சரீரம் பொறி புலன் என்பன வற்றில் குற்றும் கண்டு அவற்றை அலட்சியம் செய்து துன்புறுது, அவற்றில் உள்ள குற்றும் என்னும் குறையை நிறைவுபடுத்தி நம்மைப் பிரியாது சூழும்படி அவற்றை வசப்படுத்துவதே—விமலமாக்குவதே—காய சித்தி பெறுவதே உய்யும் திறனாகும். இவ்வாறின்றி, அவற்றை அலட்சியம் செய்தால் நமக்கு வாய்மையான சுற்றும் இல்லையாகும். நம்மைத் தாங்குவோர் இல்லையாகும். அறம் மறமாகும். முத்தி முதல் கெடும். குற்றத்தை குணமாக்குவதே — குறைவை நிறைவு படுத்துவதே செயற் கருஞ் செயலாகும் — ஆண்மைச் செயலாகும். அன்றி, சுற்றுமாகி நமக்கு அமைந்தவைகளைப் புறக்கண்டுபடுது எளிய செயலேயாகும் — பேசுத்தமையாகும்—பேசித் தன்மையாகும். பொறி புலன்களே—சரீரமே—தத்துவக் கூட்டமே — சுற்றுமே — ஞானமயமாக — அருள் வடிவாக வாய்மையான சுற்றுமாக மாற்றமடைய வேண்டும். வேறு தடம் இல்லை. வியாபகமாகிய தன்னிலை முன்னிலையே — பிரபஞ்சமே — உடறுயிரே — உலகமே சிவமயமாக—பிரமாக மாற்றமடைய வேண்டும். இதுவே வேத உண்மையும் தத்துவப் பெரியார் துணிபும் ஆம். இஃதன்றி வேறு தடம் — முத்தி முதல் உண்டு என்பது பித்தன் கூற்று. திருவாசகத் திருவண்டப்பகுதி அகவலைத் திருவருட் சகாயத்தால் ஆரா

யப் பெறுவார்க்கு இவ்வண்மை அங்கை ஆமலகம் ஆம். பின் வருங் பிரமாணங்களும் பொறி புலன்களாகிய—தத்துவக் கூட்டமாகிய சுற்றுமே அழிந் தொழியாது ஞானமயமாக — அருள்மயமாக மாற்ற மடைய வேண்டும் — அடைந்து நம்மைச் சூழ வேண்டும் என்பதனை நன்று வலியுறுத்துவன ஆகும்;

திருவாசகம்.

பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வக்தருளி மெய்ஞானமாகிமிளிர்கின்ற மெய்ச்

[சடரே.

(ஷ்ட சிவபுராணம்)

[இ] சனைல் தத்துவக் கூட்டுறவாகிய சரீரம் — பொறி புலன் மலக்குற்றும் நிங்கி விமலமாகி — ஞான மயமாகி மாறப் பெறுதல் கூறப்பட்டது.]

மாறிந்தேனீனமயக்குமீவத்சப் புலைநீதின்வழியடைத்துஅழேத் தொறினின்றேன்னுள்ளமூரங்கோதி...”

(ஷ்ட கோவித்திருப்பதிகம் செ. 1.)

அப்பர் தேவாரம்.

“.....நமைஆஞ்சையான்புலன் மாற்றினுள்.....”

(ஷ்ட திருவாவடுதுறை திருக்குறந்தொகை செ. 7.)

திருமந்திரம்.

உள்ளம் பெருங்கோயில்ஞானுடம்பாலயம் வள்ளற்பிரானர்க்குவாய்கோபுராவாசல் தெள்ளாத்தெளிச்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கம் களௌப்புலனைந்துப்பக்கர்ணாமணிவிளக்கே.

(ஷ்ட 7-ம் தந. சிவபூசை செ. 1.)

இவற்றால் பொறி புலன்களே அழிந் தொழியாது ஞான மயமாக மாற்றும் அடைவன் வாகும் என்பது வெள்ளிடை மலையாம். இவ்வாறு வருவன பல. எடுத்துக் காட்டின் மிகப் பரக்கும். ஆதலால் கருவி கரணங்களாகிய தத்துவக் கூட்டுறவாகிய அசுத்தமாயா காரியங்களையே நிறை முறை நடவடிக்கை கூட்டுறவுத்துறை பூர்வமாக படித்து மாற்றுமானாலே ஏதாவது புதுவை.

யோடு ஒம்பி — விமலமாக்கி — அமலமாக்கி வாய்மையான சுற்றுமாக்கி நம்மைச் சூழும்படி—நமக்கு இடமாகும் படி — முத்தி முதலாகும்படி செய்து “இருக்க” வேண்டும்—நித்தியத்துவம் பெற வேண்டும் என அறித்தபாற்று. புருஷார்த்தங்களை — வீடு பேற்றை அடைய வேண்டிய பக்குவ சீவன் குருவருளால். செய்ய வேண்டிய சாதகம் இதுவே என்க. சுற்றும் தன்னைப் பிரியாது சூழத் தான் இருத்தற்கு ஏற்றவாறு. அச் சுற்றுத்துக்குச் செய்யும் அழகு இதுவே என்க. இவ்வாறு சூழ இருத்தலே சுற்றுத்திற்கும் அழகாயிற்று என்க.

சுந்த சாதகம்.

‘அருள்வடிவதுவும் சிவாங்கிசனுமாய்

[அமர்த்து]

நிற்பதே நம்மால் அழகு செய்யப் பட்டு நம்மைப் பிரியாது சூழ்ந்த சுற்றுமும் நாமும் அடையும் பயன் என்க. இவ்வாற்றால்,

“சுற்றுத்திற்கழுது சூழ இருத்தல்”

என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் கண்டு கொள்க. மேலும் விரிப் பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “சுற்றுத்திற்கழுது சூழ இருத்தல்” என்னும் ஒளாவையார் அமுத வாக்கின் உலகிய அக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

ஏன்

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள்நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0 வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

உடறுயிர்ச்சம்பந்தம்.

(தொகுதி 2. 43-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

திருமந்திரம்.

அன்ன மிரண்டூ வாற்றங் கரையினில்
துன்னி யிரண்டுக் துணைப்பிரி யாதன்னம்
தன்னிலை யன்னங் தளியொன்ற தென்றக்
[கால்
பின்ன மடவன்னம் பேற்றனு காதே.

(ஸ்த 7-ம் தங்.. பசவிலக்கணம் பிராணன்
செ. 2.)

[அன்னம் இரண்டில் ஒன்று உயிர்.
மற் ரென்று வித்தாக இருக்கும்
ஆசான். விளை வேற்றப்பட்ட விடத்து
இவ் ஆசான் முன்னிலையிற்பொலியும்.]

இச் சீவனுக்குத் தூலத்துள்ளதா
கை அழுக்கு (திரை, மறைப்பு) எத்தனை
மாத்திரை அளவு நிறை அன்ற லடைய மேண்டுமோ—விலக வேண்டு
மேர் அத்தனை மாத்திரை அளவு எண்
கொண்ட பயில்வு பயின்றால் அவ்
அசத்த நிறை அன்றலடைந்து அத்
தூலம் அமல மடையும். இத்தகைய
பயில்வகளின் எண் இத்தனை எனக்
காட்டுவதே ஆகமம் என்பது. ஆகமம்—
சங்கியை. இவ் எண் கொண்ட பயில்வு
முன்னிலை ஆசானுக்கே யன்றி ஏனை
யோருக்குத் திவிலை எனினும் புலப்ப
டாது. இப்து வேறு அத்தியாயமாக
மிக விரித்துக் கூறப்படும். இக்காலத்
தில் தான் அல்லாமலும் தனக்கு வேறு
படாமலும் வித்தாக விளங்கும் ஆசான்
பூரணத் தாய்மையடைய ஆசைப்பட்டு
வேறு எங்கிருந்தோ வந்தது போலத்
தோன்றி — முன்னிலையில் தனி சீவ
ஞைகத் தோன்றி மானிட வடிவாய்த்
தோன்றி அளபடை பெறும். இவர்
தாம் வேதங்கள் ஒல மிடும் இடத்தி
விருந்து விசிரும்பித்து முன்னிலை
பெற்று வந்தவர் — ஆரியம் என்னும்
வட திக்கிவிருந்து வந்தவர். இவரைத்
தான் மணிவாசகர் அற்புதப்பத்தில்

“ மெய்யனைய் வெளிகாட்டி முன் நின்ற
தோர் அற்புதம் விளம்பேனே ” (திரு
வாசகம் அற்புதப்பத்து 1) என்று
போற்றியருளினர். பழைய ஆசான்
உபதேசப்படி வழுவின்றி ஒழுகிய
மணிவாசகரது தூலத்துள்ளே ஒலித்
துக் கொண்டிருந்த வேதங்கள் மூலா
தாரம் முதல் ஆறு அங்கங்களையும்
அணிபற்றி ஏறிச் சாமகானம் விளைத்து
ஆரோகணமாக எழுப்பி அவரோகணமாக
இறக்கி தூங்கல் துள்ளல் மெ
சிந்து நின்றெழுதல் என்னும் இன்னே
ரண்ண முறைகளால் கிரமப்படி இசை
மீட்டி மீட்டி அளாவ, அளாவிய அவ்
அளவு அளபடை பெற்று ஆசனையும்
பொளிந்தது என்க. இவ்வார்கூ மணி
வாசகருக்கு ஆசான் இருவரோ எனின்,
இருவர் என்டே உத்தரம். முதல்
ஆசான் பெருந்துறையில் தோன்றிய
அப்பன் — சித்து முர்த்தி. இவரே
மணிவாசகருக்கு முத்திரையையும்
ஆறு அங்கங்களின் இரகசியங்களையும்
கிரமமாக உபதேசித்து “ உன் ஈன் ப
பரியேன் ” என்று அருளி மறைந்தவர்.
“ பெரியோன் ஒருவன் கண்டு கொள்
என்றுன் பெய்க்குவினை காட்டிப் பரியே
என்றென் றருளிய வருஞம்பொய்யோ
எங்கள் பெருமானே. ” (திருவாசகம்
எண்ணப் பதிகம் 2) என்பதனாலும்
இவ் உண்மை அறியப்படும். இவர்
மணிவாசகர் பெருந்துறைக்குப் போ
தற்கு முன்னேயே (சில வருடங்
களுக்கு முன்னுக்கேவே) பள்ளிக்கூடம்
வைத்து வித்தியாப்பியாசம் செய்
வித்தனர் என்பது ஐதீகம். இவர் விதி
களை வழுவறத்தாங்கி ஒழுகிய மணிவா
சகர் பல்காலம் விளைப்பயனையிய முன்
னிலைக் கோரணிகளையும் அதுபவித்து,
தன்னிலையில் வித்தாயிருந்த ஆசான்
என்னும் வித்து எத்தகைய பக்குவ

மடைந்து முன்னிலையில் தோன்ற முடியுமோ அத்தகைய பக்குவம் பொலிந்து சாம கானத்தால் அடைந்த வடன் “ மெய்யனையும் ” “ வேந்தனையும் ” “ வெளிகாட்டி முன் நின்ற தோர் அற்புதம் விளம்பேனே ” என்பதற்கு இணங்க, முன்னிலையில் குருவாய்ப் போந்து விதிக்க வேண்டியன வற்றை விதித்து ஆளாக்கி யருளினார். வேதம் ஆகமம் முதலியன வெல்லாம் தத்துவங்களே யன்றி வேறல்ல. இது பற்றியே உண்மையான வேதம் முதலிய வற்றை உணர்ந்தோர் தத்துவப் பெரியார் எனப்பட்டனர். இவற்றால் தன்னிலையே முன்னிலையே — முன்னிலையே வியாபகம் என்பது நன்கு புலப்படும். தாலம் அமல மடைந்து சூக்குமமா தல் எவ்வாறு? இதனை யார் அறிவார்? யாருக்கு யார் சொல்லுவார்? இதனால், அதுவானால் அது ஆவர் அதுவே சொல்லும் என்பர் பெரியார். இது தான் பிரம வித்தை. மற்றையித்தை களைக் கஷ்டப்பட்டுக் கற்றுக் கொள்ளலாம். “ ஸயன்ஸெ ” கள் மூலமாக விளக்கலாம். பிரம வித்தையைக் கற்றுக் கொள்ளுதல் அரிது அரிது. கற்றால் கற்றவனே அதனை அறிவான். யாவற்றையும் ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்வதும் யாவற்றுக்கும் காரணமுமாக ஆடுதமே திறவு கோல் — துறவு கோல். திறவு கோல் இல்லாமல் பேழை வாய் திறத்தல் முடியாது — மறைக்காட்டுக் கதவம் திறத்தல் முடியாது. இத்துணைப்பெரிய மகத்துவம் வாய்ந்த மாண்பு மிகுந்த ஆடுத்தின் அருமை பெருமையை என்னென்று கூறுவது? தமிழ் இலக்கணத்தின் அருமை பெருமையை என்னென்று இயம்புவது?

(தொடரும்)

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திரகாரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 39-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

“
சானும் வளர்க்க அடியேன்படுத்துயர் சுற்றல்லவே”

“சானும் வளர்க்க” என்பது அரிய பெரிய வேத ரக வஸியம். தூலத்தில் விளங்கும் சாண்வட்ட குண்டம், ஓம குண்டம், வைகுண்டம், பாத்திரம், யாகசாலை, பாகசாலை முதலிய பல திருநாமங்கள் பெற்ற பாத்திரத்தில் அப் பாத்திரமறிந்து பிச்சையிட்டு அஃதாவது அப்பாத்திரத் தில் வளர்ந்து எழுகின்ற தேயுவுக்கு — வைசவாகரன் என்னும் சிவாக்கினிக்கு ஏற்ற ஆகுதி கொடுத்து அத் தூலத்தை அமலமாக விளைவேசு செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்த்தி நின்றது. நம் மலை ரல்லாம் பஞ்ச தன்மாத்திரைக் கூட்டுறவினால் உண்டாகிய தமது தூலத்தில் இன்ன இன்ன பெளதிக நிறை இவ்வளவு இவ்வளவு குறைவு படுகின்றன எனவும் மிகையாய் இருக்கின்றன எனவும் உணர்ந்து அவ்வற்றைக் கூட்டியும் குறைத்தும் சமப் படுத்துதற்கு ஏற்ற உணவு வர்க்கங்களைத் தேடி அருந்தி மாற்றிப் பிறந்து அவாவை ஒழித்து நித்தியராக அறியாமல், பல பிறப்புக்களுக்கு வித்தாய் விளங்கும் அவாவினால் கண்டவற்றை எல்லாம் — இச்சைப்பட்டவற்றை பெய்ல்லாம் நிறை யறியாது உண்டு அதனால் அவ்யாகாக்கினி அசத்த மடைய அத் தூலத்தில் விளங்கும் சுத்த அனுக்களை ஒவ்வொன்றாகக் கெடுத்துக் காலத்தில் கோலை பாதகம் என்னும் உணர்ச்சியில்லாமலே சாதலை எதிர்பார்த்த பாவிகளாய் இருக்கின்றனர். முன் நிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலாகிய அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெறுது “துற்றவை துறந்த வெற்றுயிர் ஆக்கை”யாய் வாயோடு கண் மூடி மயக்கமுற்று ஓராங்கு வீற்றிருக்கும் சவிகற்ப நிர்விகற்ப நிட்டையாளராகிய உபாசக நிட்டையாளரும் இன்ன நீராரே என்பது சொல்லாமலே அமையும். இத் தற்கோலையை நிவிர்த்தி செய்து சுகம் பெற அறியாத நாம் பிற உயிர்களுக்கு இரங்கும் சீவகாருண்ணியம் உடையோம் என்பது அறியாமை அல்லவா? இதுபற்றியின்றே நமது குருநாதரும் எல்லோருக்கும் பெரியவரும் அப்பருமாகிய நாவுக்கரசு.

அப்பர் தேவாரம்.

“பூந்துருத்திழூந்துருத்தின்பீராகில் பொல்லாதபுலாற்றுருத்திபோக்கலாமே.”

எனவும்,

Imprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

சாத்திரம்பலபேசுஞ்சமுக்கர்காள் கோத்திரமுங்குலமுங்கொண்டென்செய்வீர் பாத்திரஞ்சிவெமன்றுபணி திரேல் மாத்திரைக்குள் அருளுமாற்பேற்றரே.

(ஷ்டி திருமாற்பேற திருக்குறுங்தொகை செ. 2.)

எனவும் இவ் அரிய உண்மை பொதிந்த திருவாக்குக்கு இப்பேயுலகத்தில் உமிழுந்தார். உமிழுந்தும் என்னை? இதனைக் கொள்வார் யாரும் இல்லையே! பிற்காலச் சைவருள்ளும் தற்காலச் சைவருள்ளும் பெரும்பாலார் “சரீரம் அழிந்துவிடும்! அது பொய்யே! அதனைப் பொருட்பண்ணக்கூடாது! சரீரம் பின்மாகிக் கழிந்த பின் உயிர் அதனைப் பிரிந்து எவ்விதமான கஷ்டமும் இன்றி (பாணிப்ப டைடு முதலிய இனிய சிற்றுண்டிகளை மழு மழு என்று சப்பி விழுங்கிச் சுவைத்துக் களிப்பது போல) மிகச் சுலபமாகக் கடவுளோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்துவிடும்.” என்று உழறிக் குழலி “உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள்” (திருவாசகம் அதிசயப்பத்து செ. 9) ஆகிய எம் பெருமான் திருவடியை அடையும் நெறி அறியாது — முத்தி நெறி அறியாது, “பூந்துருத்தி” என்று கூறும்படி அஃதாவது சுவமணம் கமமும் இப்புலால் துருத்தியைச் சிவ மணம் கமமும் பூந்துருத்தியாக மாற்ற வேண்டும் என்று அருளப்பட்ட திருவாக்குக்கு எதிர் மறையாகவே பிரசாரணம் செய்து கொண்டு தமது இன்மையைப் பிறர் அறியாவண்ணம் சில நடை நொடிகளால் மறைத்து, “பெற்றவா பெற்ற பயன்து நுகர்ந்திடும் பித்தர்” (ஷ்டி) ஆக, தமது தூலங்களாகிய பெருஞ்சாத்துக்களைக் ‘கள்ளக்குழியில்’ புதைக்கப்படவும், கட்டைமேல் சுடப்படவும், பின்மாக விடுத்துச் சாதலடைந்தனர்; அடைகின்றனர். “பூந்துருத்தி என்பிரோகில்” என்பதற்கு இப்புலால் துருத்தியாகிய மருஞடம்பைப் பூந்துருத்தியாக்க வேண்டும் — விமலமாய் அமலமடையைச் செய்ய வேண்டும் என்னும் உண்மைப் பொருளே — அப்பொருளுக்கு ஏற்ற உணர்ச்சியிமே பல காலமாகவே பலர்க்கும் மறை பொருளாய் விட்டன என்றால், மற்றவைகளைப் பற்றிப் பேசுவது என்னை? இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பலவாகும். அவற்றைத் தத்துவப் பெரியார் பாடல்களுள் கண்டு தெளிக.

(தொடரும்)

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam,

குணப்படுத்தி விடலாமென டாக்டர் வில்லர்ட் கருதுகிறார். இத்துறையில் செய்யப்பட்ட ஒரு பரீக்ஷை வெற்றி கரமாய் முடிந்தது.

துங்குப் பரீக்ஷை.

எலும்புருக்கி நோய்கொண்ட ஒரு குரங்கைக் குளிரச்செய்து மீண்டும் உயிர்பித்தபோது அந் நோய்க் கிருமி கள் செயலற்றுப் போயிருந்தன எனி னும் அவை சாகவில்லை.

(சேட்டி நாடு)

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு ரூ 0—8—0

 நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மாணேஜர்,
“வித்தகம்” ஆபீஸ்
புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை. இனம்! இனம்!!

யாழ்ப்பாணம், தேங்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையாரின்

(வித்தகம் போசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உயிர்பித்தபோது அந் நோய்க் கிருமி கள் செயலற்றுப் போயிருந்தன எனி னும் அவை சாகவில்லை.

(சேட்டி நாடு)

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுன்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதனசதுஷ்டயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்தாலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாந்தப் பிராப்தியிலும் மிச்சையுள்ள ஓவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானல்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

“Krishnrha-Karnrhamrhitam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

.... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHNG HOUSE
PONDICHERRY.

Imprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

BOOKS BY

SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	... 0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	... 2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	... 0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.